

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพ สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยการรวบรวมข้อมูลงานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในงานออกแบบ จากนั้นจึงสร้างคำถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของงานวิชาชีพสามารถกำหนดรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ องค์ประกอบของงานวิชาชีพที่สามารถกำหนดรูปแบบมาตรฐานได้ คือ

1. ระบบกริด (Grid System) ในที่นี้หมายถึง การกำหนดจำนวนคอลัมน์กริด
2. ขนาดของกระดาษ (Format Size)
3. ตัวอักษร (Typography)
4. สี (Color)
5. ภาพประกอบ (Illustration)
6. ตราสัญลักษณ์ (Logo)

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในเนื้อหาขององค์ประกอบเหล่านี้เพื่อหารูปแบบมาตรฐานของงานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนำมาสรุปผลของการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางของการออกแบบคู่มือรูปแบบมาตรฐานของงานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การสรุปข้อมูลการวิเคราะห์รูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจากผู้เชี่ยวชาญและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการออกแบบ
2. การสรุปแนวทางการออกแบบคู่มือรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. ข้อเสนอแนะ

1. การสรุปข้อมูลการวิเคราะห์รูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจากผู้เชี่ยวชาญและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการออกแบบ

จากข้อมูลที่ได้รวบรวมในเบื้องต้นจะเห็นว่าองค์ประกอบหลักที่ใช้ในการกำหนดรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพมี 6 หัวข้อ คือ ระบบกริด, ขนาดของกระดาษ, ภาพประกอบ, สี, ตัวอักษร, ตราสัญลักษณ์ จากหลักการที่ได้กล่าวไปนั้น เป็นการหาข้อสรุปภายใต้ปัญหาของงานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 กลุ่ม โดยเริ่มจากระบบกริด จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและผู้เชี่ยวชาญได้สรุปว่า กริดหรือคอลัมน์กริดเป็นเครื่องมือสำคัญในการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายให้เป็นหมวดหมู่ และระบบเดียวกันเพื่อให้งานออกแบบสามารถทำได้ง่ายขึ้น และสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้อ่านได้ง่าย การจดจำดีขึ้น โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งเป็นจังหวัดต่างๆตามภูมิภาคนั้นมีข้อมูลที่หลากหลาย และมีจำนวนมาก รวมทั้งภาพประกอบที่ใช้ด้วย การจัดระบบจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างรูปแบบมาตรฐานของงานวิชาชีพให้มีความเป็นเอกภาพมากขึ้น

สำหรับข้อสรุปจากการวิเคราะห์ข้อมูลนี้สามารถนำไปกำหนด เป็นคู่มือมาตรฐานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีผลสรุปในแต่ละหัวข้อดังนี้

1.1 องค์ประกอบหลักในการกำหนดรูปแบบวิชาชีพ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกัน คือ การกำหนดรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพมีองค์ประกอบหลักที่ประกอบไปด้วย คอลัมน์กริด, ตัวอักษร, สี และภาพประกอบ นอกจากนี้ยังเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าตราสัญลักษณ์, ขนาดกระดาษ, รูปแบบวิชาชีพ (Graphic Form) เช่น ลักษณะแถบบาร์ หรือสัญลักษณ์ต่างๆ, ภาพลักษณ์ขององค์กร (Brand Image) ก็มีส่วนสำคัญเช่นเดียวกันในการกำหนดรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพ แต่ระบบกริดนั้นเป็นโครงสร้างหลักที่มีส่วนช่วยในการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายให้มีระบบและเป็นหมวดหมู่ ซึ่งรายละเอียดที่นำมารวบรวมในโครงสร้างกริดนี้ ประกอบไปด้วย ตัวอักษร, สี, ภาพประกอบ และตราสัญลักษณ์ ทำให้งานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.1.1 คอลัมน์กริด (Column Grid)

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปคอลัมน์กริดที่เหมาะสม แบ่งตามประเภทดังนี้

โปสเตอร์

แนวตั้ง 3 คอลัมน์ แนวนอน 6 คอลัมน์

แผ่นพับ

แนวตั้ง 1 คอลัมน์

เอกสารรูปเล่ม

แนวตั้ง 2 คอลัมน์

1.1.2 ขนาดกระดาษ (Format Size)

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปขนาดกระดาษที่เหมาะสม แบ่งตามประเภทดังนี้

แผ่นพับ

ขนาดกระดาษที่เหมาะสม คือ 12 x 21.5 ซม.

เอกสารรูปเล่มแบบที่ 1

ขนาดกระดาษที่เหมาะสม คือ 12 x 21.5 ซม.

เอกสารรูปเล่มแบบที่ 2

ขนาดกระดาษที่เหมาะสม คือ 13.5 x 21 ซม.

เอกสารรูปเล่มแบบที่ 3

ขนาดกระดาษที่เหมาะสม คือ 21 x 27.5 ซม.

โปสเตอร์

ขนาดกระดาษที่เหมาะสม คือ 24 x 35 นิ้ว

1.1.3 ตัวอักษร (Typography)

1.1.3.1 แบบตัวอักษร

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปแบบตัวอักษรที่เหมาะสม แบ่งตามประเภทดังนี้

แบบตัวอักษรที่เหมาะสมสำหรับคำพาดหัวเรื่อง

ดีบี ไทยเท็กซ์

แบบตัวอักษรที่เหมาะสมสำหรับคำพาดหัวรอง

ดีบี ไทยเท็กซ์

แบบตัวอักษรที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาข้อความ

ดีบี ไทยเท็กซ์

1.1.3.2 ขนาดตัวอักษร

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม แบ่งตามประเภทดังนี้

การใช้คำพาดหัวเรื่องควรมีขนาดในช่วง 24-36 พอยต์

การใช้คำพาดหัวรองควรมีขนาดในช่วง 16-18 พอยต์

การใช้เนื้อหาข้อความควรมีขนาดในช่วง 12-14 พอยต์

คำอธิบายใต้ภาพควรมีขนาด 10-12 พอยต์

หมายเหตุ : การสรุปขนาดของตัวอักษรเลือกจากขนาดตัวอักษรในช่วงขนาดที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นตรงกันมากที่สุดในแต่ละหัวข้อในข้างต้น

1.1.3.3 ลักษณะการจัดวาง

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปลักษณะการจัดวางที่เหมาะสม แบ่งตามประเภทดังนี้

ลักษณะการจัดวางคำพาดหัวเรื่อง คำพาดหัวรอง

แผ่นพับ - ควรเสมอน้ำ

เอกสารรูปเล่ม - ควรเสมอน้ำ

โปสเตอร์ - ควรเสมอน้ำ

ลักษณะการจัดวางเนื้อหาข้อความ

ควรเสมอหน้า เนื่องจากตัวอักษรที่จัดวางในลักษณะรูปแบบเสมอหน้านั้น ทำให้การอ่านเป็นไปได้อย่างง่ายกว่าการเสมอหน้าหลัง เนื่องจากมีช่องว่างระหว่างตัวอักษรที่เท่ากัน แต่การเสมอหน้าหลังนั้น จะทำให้มีช่องว่างระหว่างตัวอักษรนั้น มีความกว้างไม่เท่ากัน เนื่องจากระบบคอมพิวเตอร์พยายามจัดตัวอักษรให้เสมอหน้าหลังทั้งคอลัมน์

1.1.4 สี (Color)

1.1.4.1 ระบบการพิมพ์สีเดียว

สีที่เหมาะสมสำหรับการพิมพ์ในระบบสีเดียวของงานเรขศิลป์สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรจะใช้โทนสีเข้ม เนื่องจากมีค่าน้ำหนักหลายโทนสี ทำให้สามารถสร้างงานได้หลากหลายเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดในการพิมพ์ในระบบสีเดียวทำให้ไม่สามารถสร้างงานที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเท่ากับการพิมพ์ในระบบ 4 สี อาจมีวิธีการแบ่งสีตามภูมิภาคที่ได้วิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในข้างต้น ซึ่งสีแบ่งตามภาคนั้นๆ

การสร้างเอกลักษณ์ร่วมในระบบการพิมพ์สีเดียว

การสร้างเอกลักษณ์ร่วมสามารถทำได้หลายวิธีถึงแม้ว่าจะเป็นการพิมพ์ระบบสีเดียวองค์ประกอบหลักในการกำหนดรูปแบบมาตรฐานเรขศิลป์ที่กล่าวไว้ในเบื้องต้น สามารถสร้างเอกลักษณ์ร่วมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การใช้ลักษณะของรูปแบบเรขศิลป์ต่างๆ (Graphic Form) เช่น แถบ และสัญลักษณ์ต่างๆ การกำหนดลักษณะของภาพซึ่งบางครั้งนักออกแบบได้ละเลยการกำหนดรูปแบบของภาพ อย่างเช่น ภาพพาโนรามา ภาพถ่ายสถานที่ที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น ภาพทิวทัศน์, ภาพโบราณสถาน และภาพศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น การใช้การเจาะกรอบ หรือการปูพื้นสี การกลับค่าสีของตัวอักษร สามารถทำให้งานมีเอกลักษณ์ร่วมกันได้

การใช้สีแบ่งลักษณะภูมิภาคในระบบการพิมพ์สีเดียว

ในระบบการพิมพ์สีเดียวสามารถแบ่งแยกภูมิภาคได้โดยการใช้กลุ่มสีที่ได้กำหนดตามระบบการพิมพ์ 4 สี อาจจะไม่ต้องใช้สีตามภูมิภาคนั้นเพียงสีเดียว แต่ใช้ลักษณะการคลุมโทนสีให้อยู่ในกลุ่มสีนั้นๆได้

1.1.4.2 ระบบการพิมพ์ 4 สี

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปการใช้สีที่เหมาะสมในแต่ละภูมิภาค ดังนี้

- ภาคเหนือ : สีเขียวเข้ม เบอร์ 115 C100 M50 Y100
- ภาคกลาง : สีเหลืองทอง เบอร์ 3 M20 Y90
- ภาคตะวันออก : ม่วง เบอร์ 99 C60 M100 Y30 BL20
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ส้มแดง เบอร์ 12 M65 Y90
- ภาคใต้ : เขียวฟ้า เบอร์ 27 C60 Y30

การใช้สีแบ่งในลักษณะอื่นๆ

สีสามารถแบ่งได้หลายลักษณะนอกเหนือจากการแบ่งโดยภูมิภาค เช่น การแบ่งประเภทแหล่งท่องเที่ยว การใช้สีแยกหัวเรื่องและเนื้อหาให้เป็นหมวดหมู่ได้ ในการใช้คำพาดหัวเรื่องไม่จำเป็นต้องใช้สีเดียวกับภูมิภาค ถ้าไม่ใช้คำพาดหัวเรื่องสีเดียวกันกับลักษณะตามภูมิภาค อาจใช้ลักษณะเรขาคณิตอื่นๆ เพื่อแบ่งแยกสีตามภูมิภาค นอกจากนี้ยังสามารถใช้สีแบบเดียวกันกับลักษณะภูมิภาคได้ ลักษณะคำพาดหัวเรื่อง หัวรอง เนื้อหาข้อความ ควรจะใช้สีที่แตกต่างกัน เพื่อสามารถแยกให้เห็นเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน

1.1.5 ภาพประกอบ (Illustration)

การใช้ภาพประกอบในงานเรขาคณิตสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปเที่ยวมากขึ้น เราควรมีวิธีกำหนดภาพประกอบโดยการระบุความชัดเจนที่แน่นอนให้มีลักษณะภาพที่เหมือนกัน เพื่อช่วยให้งานมีเอกลักษณ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การกำหนดภาพแบบพาโนรามา หรือประเภทของสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น การย่อขยายภาพสามารถกำหนดรูปแบบมาตรฐานได้ ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นตรงกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง คือควรย่อขยายภาพให้ตรงกับคอลัมน์กริด เพื่อสร้างงานให้มีระบบ ระเบียบที่แน่นอน

1.1.5.1 ลักษณะแผนที่

ผู้เชี่ยวชาญได้สรุปลักษณะภาพประกอบของแผนที่ที่เหมาะสมดังนี้

การใช้ลักษณะภาพในแผนที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรใช้ลักษณะภาพที่เป็น 2 มิติ และใช้สัญลักษณ์แทนสถานที่ต่างๆ เพราะ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ง่าย ส่วนรายละเอียดของภาพที่ใช้ขยายความในแผนที่นั้น ควรใช้ภาพถ่าย เนื่องจากเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด

1.1.6 ตราสัญลักษณ์ (Logo)

ตราสัญลักษณ์ ควรใช้สีเดียวกันกับตราสัญลักษณ์เดิมที่ได้ระบุไว้ในข้างต้นคือ Y100 M40 ไม่ควรเปลี่ยนสีโดยไม่มีกำหนดมาตรฐานร่วมกัน การจัดวางตำแหน่งของตราสัญลักษณ์ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ ตราสัญลักษณ์อย่างเดียว ควรไว้ด้านหน้า ตำแหน่งด้านล่างขวา ส่วนรูปแบบที่ 2 ของตราสัญลักษณ์พร้อมรายละเอียด เช่น ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ ควรจะอยู่ด้านหลัง ส่วนรายละเอียดควรจะเสมอกกลางด้านล่าง

2. การสรุปแนวทางการออกแบบคู่มือรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้ทำการค้นคว้าวิจัย วิเคราะห์ในเรื่องรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถกำหนดคู่มือรูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ การออกแบบตามข้อสรุปที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล และสร้างเป็นคู่มือรูปแบบมาตรฐานสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้สำนักงานในส่วนภูมิภาคและส่วนกลางของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น มีคู่มือสำหรับการออกแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพในงานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แนวทางการออกแบบมีดังนี้

แนวทางการออกแบบ (Design Brief)

ชื่องาน	รูปแบบมาตรฐานวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ข้อมูลเบื้องต้น	อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสินค้าของประเทศ ที่นารายได้เข้าประเทศเป็นอันดับแรก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นองค์กร ที่รับผิดชอบในเรื่องการท่องเที่ยวของประเทศ และผลิตสื่อต่างๆ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจที่จะท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น และงานวิชาชีพต่างๆเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึง และสร้างความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด ดังนั้นการผลิตงานวิชาชีพต่างๆจึงมีความสำคัญอย่างมากที่มีส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ
ปัญหา	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีงานวิชาชีพหลากหลายประเภทและการออกแบบเรซินนั้น ยังไม่มีมาตรฐานร่วมกันในแต่ละภูมิภาค ทำให้งานวิชาชีพที่ออกมามีความหลากหลายไม่เป็นเอกภาพ เกิดความล่าช้าในการออกแบบ สิ้นเปลืองงบประมาณในการออกแบบในแต่ละครั้ง รวมไปถึงการสร้างความเข้าใจที่สับสนให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่คลาดเคลื่อน รูปแบบมาตรฐานนี้เองจะเป็นตัวทำให้นักออกแบบหรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ในแต่ละภูมิภาคของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถออกแบบได้อย่างรวดเร็วและมีมาตรฐานที่สามารถสื่อสารได้ดี
วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบงานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2. เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 3. เพื่อสร้างคู่มือสำหรับช่วยให้การออกแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละภูมิภาค
กลุ่มเป้าหมาย	เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่รับผิดชอบในการผลิตและออกแบบงานวิชาชีพ

ความคิดรวบยอด	Base Line
เหตุผลสนับสนุน	การสร้างรูปแบบมาตรฐานสำหรับงานเรขศิลป์ ควรมีพื้นฐานเดียวกัน มีความคิดจากรากฐานและองค์ประกอบเดียวกัน และงานออกแบบเรขศิลป์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรมีรูปแบบมาตรฐานเดียวกันเพื่อความเป็นเอกภาพ
อารมณ์และความรู้สึก	Modern (ความร่วมสมัย) Classic (ความเป็นไทย)
การตอบสนองที่คาดหวังจากกลุ่มเป้าหมาย	เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่รับผิดชอบในการผลิตออกแบบงานเรขศิลป์ได้ทราบแนวทางการออกแบบ และนำไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบงานเรขศิลป์ได้เป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ
ประเภทและปริมาณ	คู่มือรูปแบบมาตรฐานเรขศิลป์สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งครอบคลุมการออกแบบแผ่นพับ เอกสารประเภทรูปเล่ม และโปสเตอร์

3. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิจัยในหัวข้อ รูปแบบมาตรฐานเรขศิลป์สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบไปด้วยงานประเภทแผ่นพับ, เอกสารรูปเล่ม และโปสเตอร์ ในงานเรขศิลป์ประเภทโปสเตอร์นั้น ผู้วิจัยไม่ได้วิจัยใน หัวข้อเรื่องโปสเตอร์เทศกาลประเพณีต่างๆ (Festivals Poster) ซึ่งเป็นงานเรขศิลป์ที่มีความน่าสนใจ และเนื้อหาหายละเอียดยมาก แต่ไม่ได้มีการกำหนดเทศกาลที่แน่นอนในแต่ละปี ดังนั้นการสร้างรูปแบบมาตรฐานจึงเป็นไปได้ยาก แต่โปสเตอร์ประเภทนี้มีความน่าสนใจมาก สามารถนำมาเป็นหัวข้อในการวิจัยได้ในโอกาสต่อไป